

6. Заведване комуникациите и службата въ тила на армията.

А пъкъ сердаря, освѣнъ това, бѣше длъженъ, прѣзъ този периодъ на врѣме, да застави многочисленните офицери на своята армия да се заематъ — отъ сутринь до вечерь — сериозно съ полската служба.

Полската служба — това е възпитание за настѣпателната способностъ на една армия! И въ тѣзи нѣколко недѣли възможно бѣше всички да бждатъ подготвени къмъ нея.

Единъ пътъ, — но само единъ пътъ, — на находящата се въ Шуменъ кавалерия, се възложи разузнаване: азъ добръ си спомнямъ какъ тогава ние се отдалечихме на около десетина километра отъ нашите бивачни мѣста

Разузнавателната служба, — това е стратегическото възпитание на младите офицери. Но за него никога не се подигаше въпросъ.

И така, ние не знаехме нито какъ да влѣземъ въ контактъ съ противника, нито какъ да спазваме този контактъ (ако случайно бихме го слобили), нито да скриваме себе си, нито да узнаваме по нѣщичко, каквото и да би било, за него.

А сжщеврѣменно обаче, това означаваше, както за Шуменските дивизии така и за всичките други императорски войски, — приготвителниятъ периодъ на войната. Всички работѣха и нищо не вършеха тъпчеха все на едно мѣсто

Какво се вършеше?

Нищо — или почти нищо.

Защо?

Защото у насъ не се знаеше какво трѣбва да се върши, за да се възползуваме отъ врѣмето, което